

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 5.

Credie Møde.

Løverdagen den 2den Februar.

(Forts.)

Af de Extracter af Overformynderiregnskaberne, som Ministeriet har ladet forfatte for at erfare, hvilke Resultater en Forhøielse af Grændsen for de Capitaler, der skulle inddrages under Overformynderiernes Bestyrelse, ville medføre, fremgaaer det, at de under Overformynderierne inddragne Capitaler af en Størrelse fra 20—200 Rbd. udgjøre 2,361,396 Rbd., medens der under samtlige Godsoverformynderier ikkun bestyres Formuer til Beløb 1,743,209 Rbd., og det er saaledes sandsynligt, at en saadan Forhøielse af den omhandlede Grændse meget snart vilde have en væsentlig Indflydelse til Formindskelse af det med Overformynderibestyrelsen forbundne Arbejde og Ansvar, skjøndt Virkningen ikke vilde indtræde øjeblikkeligt, da de i Overformynderierne alt indestaaende Capitaler mellem 20 og 200 Rbd. neppe strax burde udgaae fra Overmynderiets Bestyrelse. Naar den paatænkte Foranstaltning skulde finde Sted, vilde det imidlertid blive nødvendigt, at der indføres strengere Regler med Hensyn til Bærgebesiddelsen, end der nu i Almindelighed følges, og at det paalægges Bærgerne aarligt at aflægge Regnskab til Overformynderne om de dem overdragne Capitalers Status og Maa-den, hvorpaa de ere frugtbargjorte, da ellers mange Umyndige vilde være udsatte for at miste deres smaa Capitaler. Det maa tillige erkjendes, at den hele Lovgivning om Umyndiges Midlers Bestyrelse trænger til en ny Bearbejdelse, saa at man i en ny fuldstændig Lov optog de paa mange forskjellige Steder adspalttede Forskrifter om denne Materie, der tildeels hidrøre fra en Tid, da Bærgemaalet var ordnet paa en anden Maade end nu, og som derfor ikke staae i Samklang med de nyere Bestemmelser, der forudsatte en anden Tingenes Orden. Dette gjælder navnlig om Rescriptet af 7de Februar

1794, der, naagtet det er givet under andre Forhold og væsentlig forandret ved den nyere Lovgivning, dog maa betragtes som Hovedlovgivningen i denne Materie og desuagtet aldrig er blevet kundgjort paa den for Love foreskrevne Maade, hvilket er saameget mere anomalt, som der for enkelte Steder i Riget haves nyere almindelige Forordninger om Umyndiges Midlers Bestyrelse, nemlig for Vestindien Anordningen af 5te Mai 1830 og for Island Forordningen af 18dr Februar 1847.

Under disse Omstændigheder og da der ikke let uden paatrængende Nødvendighed bør udgives Tillægsbestemmelser til en ældre Lovgivning, der erkjendes snart at burde undergaae en Hovedforandring, har Regjeringen troet ikke nu at burde forelægge Rigsdagen et Lovudkast i den foran berørte Retning, og man har saameget mere fundet sig foranlediget til dermed for Tiden at lade det berøe, som Gjennemførelsen af den i Grundloven bebudede Adskillelse af Retspleien fra Forvaltningen, blandt de mangfoldige Gjenstande, om hvis Ordning der da bliver Spørgsmaal, ogsaa vil faae en væsentlig Indflydelse paa Overformynderibestyrelsen, og i Forbindelse dermed synes Udarbejdelsen af en almindelig Lov om Umyndiges Midlers Bestyrelse, i hvilken der da ogsaa kunde optages en Bestemmelse om Størrelsen af de Summer, der fremtidig skulle inddrages under Overformynderiernes Bestyrelse, rettest at burde skee.

2) Udcast til Lov, hvorved de hidtil bestaaende Indskrænkninger i fremmede mosaiske Troesbekjendendes Afgang til at tage Ophold her i Riget ophæves; der er saalydende:

De hidtil bestaaende Indskrænkninger i fremmede mosaiske Troesbekjendendes Afgang til at tage Ophold her i Riget ophæves herved, saa at Fremmede af denne Troesbekjendelse fra nu af ikke skulle være andre Indskrænkninger i